

Червона китаїка

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Горять, як ватра, забобони
віків минулих — снів іскристих.
В китаїці заходу червоній
моєї молодості місто.

Лопочуть зорі на тополях,
і люди хрестяться з тривоги,
коли ножами місяць колють
хасиди в чорних синагогах.

Моє містечко таємниче
в хлоп'ячих споминів заслоні!
І знов минула юність кличе,
як давні кличуть забобони.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/chervona_kytaika